

Lindesberg - det målglada laget

Publicerad: 17 december 2013

Författare: Mikael Mjörnberg

LIF Lindesberg tillhör allsvenskans målgladaste lag. Det läcker bakåt nästan lika ofta som det smäller framåt. Ett symptom som kanske inte är så märkligt som det kan verka.

Jag minns att jag inte var så där jätteförtjust när den svenska seriehandbollen frångick sin ganska stelt stereotypa form och plötsligt exploderade i fart och fläkt och målkalas. Jag tyckte det blev lite väl mycket Hawaii, pang-pang och raggarboll när lagen började springa utav helvete redan på avkast och bland annat ivrigt påhejade av legenden Gunnar Blombäck kastade bollar på allt som rörde sig under 2000-talets första halva.

Nu har jag vant mig vid den kontringspräglade handbollen där målkalas är vardag, kanske för att den börjat lugna ner sig lite. Det snabba spelet är vackert på sitt sätt, men blir det för mycket blir det bara hafsigt och slafsigt och visst är det roligare när lagen får jobba lite för målen än att det blir mål i parti och minut bakom försvar som inte hunnit samla sig?

Varför tar jag upp det här nu?

Kort och gott för att LIF Lindesberg tillhör ett av allsvenskans riktiga pang-pang-lag. Och det skriver jag inte bara för att man bombade sönder stackars Varberg och vann med komfortabla 41-32 i veckan som gick. Lindesberg är ett av seriens allra mest måglada lag – i båda riktningarna.

Alla lag utom Helsingborg och Hästö (med en match mindre lirad) har 14 bataljer under bältet vid det här laget och LIF Lindesberg stoltserar med en målskillnad på 436-385.

Framåt är det en imponerande siffra. Ett snitt på 31,1 mål per match och näst bäst i hela serien. Bara seriesuveränen Ricoh har fabricerat fler fullträffar (438).

Bakåt är det inte fullt lika lysande. Ett snitt på 27,5 mål i baken per match är lite i mesta laget för att man ska kunna göra vågen och faktum är att det bara är tre lag som släppt in fler mål än Lindesberg. Ni kan ju gissa var i tabellen de huserar.

Trion Caperiotumba (11), Varberg (12) och Alstermo (14) ligger i tabellens absoluta bottenskikt. Faktum är att inte ens nästjumbon Hallby släppt in lika många mål som Lindesberg.

Det kan tyckas som lite märkliga siffror, men är det egentligen inte. Det är lätt att som tränare snacka om att man satsar på både anfalls- och försvarsspel (säg den tränare som skulle erkänna att man var kass på än det ena än det andra!), men att vara lysande på det ena brukar ofta betyda att man får försaka det andra.

Satsar man hårt på trycket i anfallsspelet får man kanske finna sig i att inte komma i ordning bakåt i alla lägen och försvarar man sig med en köttmur tar det kanske musten ur det fläskigaste anfallsspelet.

Sen kan man förstås argumentera för att ett starkt försvarsspel är grunden till ett blixtrande kontringsspel. Så kan det naturligtvis vara, men faktum är att det bara är Ricoh och Västerås i hela serien som upprätthåller en imponerande kombination av mycket mål framåt och tätt bakåt i statistiken.

Här skulle man efter min inledning kunna tänka sig att jag ska komma till slutsatsen att målglada LIF Lindesberg inte faller på min läpp. Så är det emellertid inte. Jag tycker laget är kul. Riktigt kul till och med. Men att förtjänsterna framförallt finns i offensiven råder det knappast någon tvekan kring.

På söndag möter man Skånela. Senaste mötet lagen emellan var en av få matcher där man faktiskt gjorde mycket och släppte in lite mål (seger 32-18). Frågan är om man kan återupprepa den bedriften.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/lindesberg-det-malglada-laget/>